

РЕШЕНИЕ

№ 5619

гр. София, 21.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 03.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **8461** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128, ал.1, т.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на Н. Х. М. и П. С. М. и двамата от [населено място], срещу [община], [фирма] - [населено място], К. Т. К., Х. А. Р., О. А. Р., С. А. Х.-Ш., И. И. Г., М. И. Н., М. И. Н., Денка К. Н., В. Й. Д., Р. Б. В., В. К. К., Ж. Г. Ж., Т. С. Ж., Х. Р., Г. Д. М., И. Б. Ц., А. В. Ц., Н. И. Ч., В. Н. Ч., С. Д. Д., И. С. И..

Иска се, на основание чл.128, ал.1, т.7 АПК, да бъде обявено за нищожно или евентуално за недопустимо и да бъде обезсилено съдебно ОПРЕДЕЛЕНИЕ №6306/09.05.2011г. на Върховния административен съд, състав на Второ отделение, постановено по адм. дело №5238/ 2011г.

Ищците поддържат, че изводите на ВАС, дадени в Определението от 09.05.2011г. са изцяло погрешни и водят до неговата нищожност или евентуално недопустимост. Твърдят, че процесният съдебен акт грубо нарушава принципите на разпределение на делата (подведомственост) и подсъдност на исковите по чл.128, ал.1, т.7 АПК, като това нарушение е с такъв интензитет, че води до неговата нищожност. Евентуално претендират, че нарушаването на принципите на подведомственост и подсъдност на делата на практика представлява отказ от правосъдие и обосновава недопустимост на оспорвания съдебен акт. Правят искане да бъде обезсилено Определение №6306/09.05.2011г. на ВАС по адм. дело № 5238/ 2011г. Претендират за разноски.

В становище вх. №25729/ 25.11.2011г. ответникът - [община], представлявана

от кмета, прави възражение за недопустимост на иска и моли съда да го остави без разглеждане.

Останалите ответници - [фирма], К. Т. К., Х. А. Р., О. А. Р., С. А. Х.-Ш., И. И. Г., М. И. Н., М. И. Н., Денка К. Н., В. Й. Д., Р. Б. В., В. К. К., Ж. Г. Ж., Т. С. Ж., Х. Р., Г. Д. М., И. Б. Ц., А. В. Ц., Н. И. Ч., В. Н. Ч., С. Д. Д., И. С. И., всички редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват и не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение №109/20.05.2010г. на Варненския окръжен съд (В.), Гражданско отделение, VIII с-в по адм. дело №859/2005г. е отменена Заповед №Г-29/16.02.2004г. на заместник кмета на [община], с която е одобрен план за застрояване и съответния, на основание чл.113, ал.1 и ал.4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) Работен устройствен план (РУП) за урегулирани поземлени имоти (УПИ) IV-4, V-5 и VI-10, кв.36 по плана на 8 м.р. на [населено място].

Съгласно приложимата към онзи момент разпоредба на чл.132, ал.1, т.3 ЗУТ (редакцията ДВ, бр.65/2003г.) решението на В. е окончателно и не подлежи на обжалване или протест. В производството по адм. дело №859/2005г. настоящите ищци са участвали като заинтересовани страни. В това си качество последните са подали пред Варненския административен съд (ВАдмС) иск по чл.128, ал.1, т.7 АПК за обезсилване поради недопустимост на съдебно решение №109/20.05.2010г. на В. по адм. дело №859/2005г. Образуваното по този иск адм. дело №1845 по описа на ВАдмС за 2010г. е прекратено с Определение №668/02.02.2011г. За да постанови този правен резултат съдът е приел, че разпоредбата на чл.128, ал.1, т.7 е относима единствено към актове постановени от Административните съдилища, докато в случая се иска обезсилване на акт, постановен от общите съдилища – В., с каквато компетентност ВАдмС не разполага.

С Определение №6306/09.05.2011г. по адм. дело №5238/2011г. – предмет на настоящия съдебен контрол, състав на Второ отделение на ВАС, е оставил в сила Определение №668/02.02.2011г. на ВАдмС по адм. дело №1845/2010г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Искът, с правно основание чл.128, ал.1, т.7 АПК е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ, съгласно влязло в сила Определение №9056/25.06.2012г. на Върховния административен съд, състав на Трето отделение по адм. дело №6882/2012г., което на основание чл.224 АПК е задължително за настоящата инстанция.

Разгледан по същество искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

С разпоредбата на чл.128, ал.1, т.7 АПК е предвидена възможност за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища, извън регламентирания в Глава Д. на АПК институционен контрол, <http://pravo5.ciela.net/Dispatcher.aspx?Destination=Document&Method=OpenRef&Idref=1746&Category=normi&lang=bg-BG> и извън извънредния способ на отмяна, предвиден в Глава Ч.. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни решения. В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган,

пределите на право-раздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността съдебния акт. Такива са актовете (решения или определения), постановени от съд в ненадлежен състав или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове; решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда; абсолютно неразбираеми актове или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на болшинството от състава да стори това. На обезсилване от своя страна подлежат актове, които са постановени в едно недопустимо производство.

В процесния случай съдебният акт е постановен от надлежен съдебен орган, в надлежния състав, в пределите на правораздавателната му. Изготвен е в изискващата се от закона писмена форма и е подписан. Съдържанието му е точно и ясно. Актът е постановен в производство, образувано по жалба на настоящите ищци срещу съдебно Определение на ВАДМС и следователно производството не е недопустимо.

Наведените от ищите доводи се отнасят до правилността на Определението на ВАС, какъвто контрол в настоящото производство съдът не е компетентен да извърши.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. При този изход на правния спор ищецът няма право на възстановяване на разноските – аргумент от чл.143 ал.3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ субективно съединените искове на Н. Х. М. и П. С. М. и двамата от [населено място], с правно основание чл.128, ал.1, т.7 АПК за обявяване за нищожност или евентуално на недопустимост и обезсилване на съдебно ОПРЕДЕЛЕНИЕ №6306/09.05.2011г. на Върховния административен съд, състав на Второ отделение, постановено по адм. дело №5238/ 2011г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова